

Rătăcind prin tenebre

Alexandrina Spânu

RĂTĂCIND PRIN TENEBRE

Eu, rătăcesc prin întuneric,
cătând o geană de lumină,
să o strecur în gândurile mele.

Să-mi luminez cărările întunecate,
ce eu nu le-am văzut până acum,
și în cotlonul nevăzut al minții mele,
să văd ce mai puteam să fac și n-am făcut.

Ce am făcut, eu știu, sunt toate, clare,
la vedere, dar ce mai puteam face,
nu știu, căci n-am găsit a lor cărare.
De ce mi-au fost ascunse?
-eu asta vreau să știu!

Și puse față-n față,
ce am făcut și ce eu n-am făcut,
să pot să cercetez la toate,
ce rost a fost cu fiecare,
de i-am văzut sau nu cărarea.
Ce forță nevăzută hotărăște
ce trebuie ca eu să fac și când?
-eu asta vreau să știu !

Și-aș vrea să văd și rostul meu în lume,
de unde vin și încotro mă duc,
și ce m-așteaptă când eu plec...

N-ajută la nimic;
Doar ca să știu!
Aș vrea!

Alexandrina Spânu - SPERANȚE